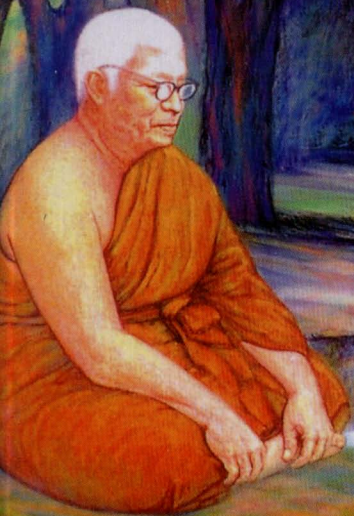
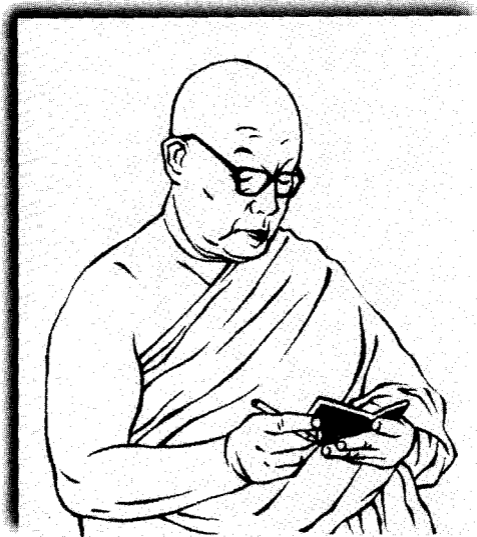

หนังสือธรรมคำกลอน

พระพรหม อึ้งอรุณ

หลวงปู่ธรรมเมทีน

พระธรรมสาร

หัวข้อธรรมคำกลอน

อาจารย์บุชา

๑๐๐ ปี ชาตกาล ท่านอาจารย์พุทธทาส

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

โดยศิษยานุศิษย์และผู้มีจิตศรัทธา

ภาพปก : จากหนังสือ “ร้อยรสบทกวี ร้อยปีพุทธทาส”

ภาพปกหน้า : ฝีมือ นิตยา คักดีเจริญ

ภาพปกหลัง : ฝีมือ ลาวัดณ์ อูปอินทร์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท เอส.อาร์. พรินต์ติ้ง จำกัด

โทร. ๐-๒๕๘๔-๒๒๔๑

สารบัญ

มุ่งธรรมรส งดกวี	๗
ส.ค.ศ.	๘
มองแต่แง่ดีเถิด	๙
เป็นมนุษย์ หรือ เป็นคน ?	๑๐
โลกรอดเพราะกตัญญู	๑๑
ตาบอด-ตาดี	๑๓
การงาน	๑๔
เป็นอยู่ด้วยจิตว่าง	๑๕
การฟังผู้อื่น	๑๖
อตตา หิ อตตโน นาโถ	๑๗
สุจิต-ทุจิต	๑๙
บุญเป็นอะไร	๒๐
บาปใหญ่-บาปเล็ก ?	๒๑
สุบบุหรี ?	๒๒
ถ้าสตรีตีแม่เหล่า	๒๓
จริงซี !	๒๕

สารบัญ

ความสุข	๒๖
ความอยาก	๒๗
รสแห่งความเปลี่ยนแปลง	๒๘
ปากอย่าง ใจอย่าง	๒๙
สหายเอ๋ย !	๓๑
ของกู-ของสุ	๓๒
ตัวกู-ตัวสุ	๓๓
ยาระงับสรรพทุกข์	๓๔
ยามไหนก็ได้	๓๕
โลกนี้คืออะไรแน่ ?	๓๗
อาจารย์ไก่อ	๓๘
อะไรเผือก	๓๙
ต้นสนเต่า	๔๐
มีมาร-ไม่มีมาร	๔๑
อะไรที่ไหน	๔๓
มืออยู่แล้ว	๔๔

สารบัญ

รักสงบ	๔๕
นั่งริมธาร	๔๖
นั่งเหนือเมฆ	๔๗
ชาวบ้าน-ชาววัด	๔๘
กิเลสคុย	๕๐
บ้าดี	๕๑
ปิด-ปิด-ปิด	๕๒
เปิด-เปิด-เปิด	๕๓
ความแก่	๕๕
ดับสังขาร	๕๖
มันมีเท่านั้นเอง	๕๗
ตายก่อนตาย	๕๘
ปริญญาจากสวนโมกข์	๕๙
กำมือเดียว	๖๑
ความทุกข์เกิด	๖๒
เราสร้างดวง ปล่อยให้ดวงสร้างเรา	๖๓

คำปรึกษาของ ข้าราชการ ไม่จำเป็น
แต่ได้, โทษ: โทษอีก
หรือ สัมผัส อดใจ แบ่งขากลอบ
หรือ อด อดใจ อดใจ

ขอแต่เพียง ให้รอด แบ่งธรรมะ
ได้แถมจะ อดใจ เป็นข้อม
แล้ว อดใจ แบ่งธรรมะ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ

อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ

— อดใจ อดใจ อดใจ —

ส. ค. ค.

๑) ปีใหม่มี สำรับสี่ กว้างแก่
สี่ขมี่เน่า ดยขยี่ ทั่วแล้ว
ทั้ง ขวดด และจำนวน ล้วน เกินต่อ
แต่คนจ้อ กลับถอยถด ด้ลดลง

๒) คือขยี่เน่า หมดลงกว่า 4 ขยี่ขยี่
ไม่ขยี่ จะหมดด้ เพราะขยี่เน่า
ขยี่ก ล้อ กะจ้อ, เพราะเน่าขยี่
ด้ขยี่ขยี่ ขยี่ขยี่ ขยี่ขยี่

พุทธทาส ธนบุรี

มองแต่ แต่ ดี เต็ม.

เขาดีส่วนไหน ใครบ้าง ช่างหรือเขา
คงเสียใจเอา ส่วนที่อื่น เขาดีอยู่
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังแท้ดี
ส่วนที่ชั่ว อย่าไปรู้ ขอบเขาเสีย ;
จะหาคุณ ดีดี โดยส่วนดีไป
อย่ามัวเหี่ยว คั้นหา สหายแท้
เขมือนเหี่ยวหา นหนวดแท้ ทนเปรี๊ยะเลย
สักให้เคย มองแต่ดี ดีคุณจริง ๆ

ເປັນ ສມາທິຍ໌ ຫຼື ເປັນ ຄນ ?

ເປັນ ສມາທິຍ໌ ເປັນໄດ້ ເພາະ ຈຸດສູງ
ເຂ ວິໄນ ທີ່ນີ້ ຢູ່ ວິໄນ ທີ່ ແວນນ.

ທີ່ ຈຸດ ທີ່ ເປັນໄດ້ ແຕ່ ເພື່ອ ຄນ
ຍ່ອມ ລັບ ທີ່ ທີ່ ທນ ໄດ້ ເກີດ ມາ.

ຈຸດ ສູງ ຈຸດ ສູງ ຈຸດ ສູງ
ທີ່ ສູງ ທນ ທນ ທນ ທນ
ເພາະ ທີ່ ທນ ທນ ທນ ທນ
ເພາະ ທີ່ ທນ ທນ ທນ ທນ.

ຈຸດ ສູງ ທນ ທນ ທນ ທນ
ຈຸດ ສູງ ທນ ທນ ທນ ທນ

ເພາະ ທີ່ ທນ ທນ ທນ ທນ
ແຕ່ ທີ່ ທນ ທນ ທນ ທນ.

ດີ ທນ ທນ ທນ ທນ
ຈຸດ ສູງ ທນ ທນ ທນ ທນ

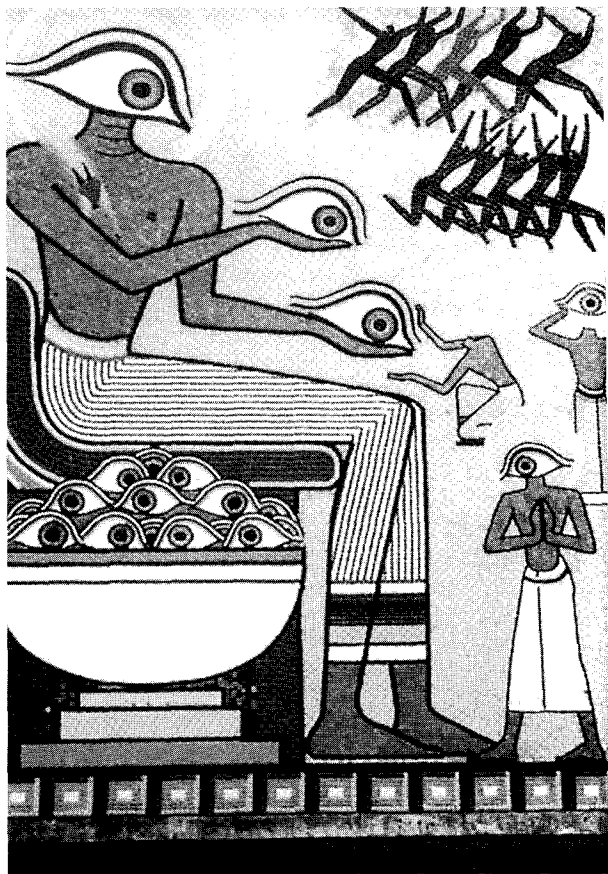
ຈຸດ ສູງ ທນ ທນ ທນ ທນ
ດີ ທນ ທນ ທນ ທນ ທນ ທນ ທນ ທນ

โลกะรตต เพชระ กตัญญู.

อันมุนีคน กตัญญู รู้คุณโลก
อุบวิภค ขงวิภค มีพระคุณ
ต่างยศยศเคสิอ ยักยศยศนี้ ปลาหริ่งมี
รู้จักรู้ดี ละลาบโดย หี้หยาบมี;

อันผู้คน ฝ่าคน ขากคน
อันคนเด่น มีคุณที่เกิน มีพระคุณ
มาบพระดี ดูพระดีเห็น เช่นนี้เห็น
โลกะรตตดี เพชระกตัญญู รู้คุณ;

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
จอมพลเรือ อัฐมภาพไทย พระคุณ
รตตดี เพชระรักผู้ดี ละลาบคนดี
เพชระ กตัญญู มี หี้หยาบ อยู่ ๆ

ตาบอด - ตาดี.

หนุ่มหกล้าง มองแต่ไร ไม่เห็นฟ้า
ถึงดวงปลา ก็ไม่เห็น จักเป็นไร
ใส่ได้อะ มอง ไม่เห็นดิน จักเป็นไร
ห่มห่อก็ไม่ มองเห็นบุตร จักดูเด็ก ;
คนทั่วไป ก็ไม่ มองเห็นโลก
ต่อทากฟ้าโลก หมดนอกรีต อยู่ใกล้สิ้น
สัวนไปขอพาศ ปรียะยากตีธรรม ตมระฆ
เห็นหมดสิ้น ทากลับ ตมระฆไปย ๕

การงาน

วันการงาน คือคำ ของมนุษย์
ของมีเกียรติ สุนทร อย่งสง่า
ทั้สหก ด้ดปการงาน เป็กขานรัก
ไม่แท้ไร ฐักรรม ด้ด้ด้ด้

ด้การงาน คือเก็กร ประพฤติธรรม
พร้อมกันไม่ แลยสั ด้ด้ด้
ทั้จะเป็รียม ก็เหมือนคน ด้ด้ด้
ด้ด้ด้ด้ ด้ด้ด้ ด้ด้ด้ ด้

เขียนอยู่ ด้วยสีตัว

ครบทั้งสาม ทักษะนี้ด้วยสีตัว
ยกผลสาม ชิ้นความว่าง ทาขอบสี
กัน ลานนา ขอบความว่าง อธิบายพระ
ตบเสวีสัน แล้วในแก้ว แต่หน้า

ท่อนสี่ได้ ว่างได้ ด้วยสี
ไม่มีที่ ทักษะนี้ ขมขมของสี
"ศิลปะ" ในชีวิต ชนิตนี้
เป็น "เคล็ด" นี้ ใดสติได้ สบายใจ ๆ

๑๓๓ น้ ๑๓๓ใน น้อก.

แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ
แม่	พ่อ	แม่	พ่อ	แม่	พ่อ

สุวิธา - ขุวิธา

ขุวิธา สุวิธา เกิด "ตัวกู"
 ฝังปากหู ขนบ อดบ ย้าน้อง
 เขาตัก เต๋อ อดบไร มียอหมั่ง
 ฝัง คลัม คลัง เต๋อตพลันช โผพลาสุธา;

สุวิธา สุวิธา วาบ "ตัวกู"
สิดาตออยู่ ด้ยสวทพ อดบอองสิ
สวาบอับ เพช: เน้นตม คมจวบไป
สอขอยู่ เพช: ยื่นได้ มีร้อทรม:

เขต ดับนั้น นม้นระอ้ง ตับสสี
 คม ความไม่ตรี ค้านควัน นม้นฝักฝน
 มีให้ เกิด "ตัวกู" อยู่วันตม
 ยื่น สุขน เพช: สุวิธา วิสิฐวิไชย "

ขลุ่ย เป็นอะไร.

สี่นิ้วครึ่ง เป็นเหมือน ขลุ่ยแกว่นอกมาด
สี่นิ้วครึ่ง ก็ขลุ่ยทุก ขลุ่ย ที่ตน
ที่ เป็นขลุ่ย มีไว้ เพื่อจะเจือจมน
ใช้เหมือนคุณ สวรรคตย ดลัปรตเวื่อ,

หรือว่าโพร์ มีไว้ใช้ ใช้ไว้แยก
กลัฏกแตก ใจสั้น ประหวัดเหนือ
เรากันเกลื่อ ใช้จะต้อบ, ขลุ่ยแกว่น
ขลุ่ยเหมือนเรื่อ มีไว้ใช้ "ไปให้พพาน

มีไว้เพื่อ ไว้ประดับ ใจสอปร
เที่ยวออกช แยกไป หุกสทน
หรือลอปล้อบ ไปในโลก ใจผูกพันตาร
ไม่อดยากข้าม ใจให้พพาน เสียดายเรื่อ ๑

ขำขำใหญ่-ขำขำเล็ก ?

คิดว่าดี กว่าเขา ขี้เขาแย
มันเพื่อง แต่ ตีกว่าคน ที่ขำขำใหญ่
ส่วนตัวเอง ขำขำเล็ก นึกนี้ไกล
มันขำเขา อยู่เมื่อไร นึกนี้ใกล้
เขาตีตข้าย, ปรุปรุตขวา, ทั้ขำเล็ก
มันยังต้อ เผลอเล็ก กับทั้งค้
แม่ ตีตข้าย เลวกว่า ไม่หัดข
แต่ ตีตขวา มันก็ หร อยู่เมื่อไร.
มันเพื่อง แต่ ตีกว่าคน ที่ยังเลว
ส่วนตัวเอง ก็ยังเลว ไม่ไปไหน
เข้า เกลียดข้าย รักขวา มีนบ้าน
มันก็ โพล่ พลัดห่าง ทุบตีพพานฯ

สุขุมบุรี?

- ๑ สุขุมบุรี นี้แต่จะคอยมัน
ท่อน้อย ให้สั้น นั้นแน่ๆ
- ๒ คำจำกัด ถูกตัดรอน ให้อ่อนแอ
เพราะต้องแก้ แก่ความเชิงน ทบตี้นใหม่
- ๓ ท้องเรียบทรัพย์ มนรีดี ยิ่งมีค่า
ได้อ่อนกว่าๆ เองร้อยๆ ผลออกชัย
- ๔ ทำเลี้ยงเครือ ครอบแดร เน้นนแม่ไม่
เอาควนไฟ รมบอด ยอดอันธพาล.
- ๕ เป็นผู้ใหญ่ ทำเด็กให้ สุขุมบุรี
ให้พ่อกลี หัวทะเลคน ควรสงสาร
- ๖ แลแล้วเกิดมา ทำไมกัน มีมือช่วยทร
หลงล้างผลาญ ตัวเอง เก่งสุดใจ ,

ท้าวสตรีนกอินทรี

ท้าวสตรีนกอินทรี เข้าเรื่อง "ข"
ไม่รู้ว่า ก็นกอินทรี ก็นกอินทรี
หรือออกปากเป็น ก็นกอินทรี ที่ไว้ไฟ
ยังมีละไม อยู่เพราะเหล้า : ยี่ห้าทรวง
ตัดควีน ต้มโคจร บอกริมตก
เพราะขี้สาคร ลมสมก ไร้นกอินทรี
เห็นขี้เป็น เทวดา ๑ ข่า ๑
โลกก็สั่ง ต้มแต่ แม่ขี้ตวง

ยังคฤณี มีแต่ ละม้ายใหญ่
มีอะไร ก็ต้องเหล้า เฝ้าขี้ตวง
ขอขาดเหล้า ร้อนเหงา เสียดได้มธุรส
โลกทั้งปวง เป็นโลกเหล้า ขี้เสียด
ท้าว "สตรีน" คณีนมา ลาก "สตรีน"
ก็แปลว่า "คนขี้" สตรีนขี้
ไม่ควรรู้ ขี้เหล้า เข้าเรื่องขี้
ควรรจะขี้ ขี้ให้ ขอบแม่ ๑ ๔

จรัส รั้ง !

จรัส รั้ง ! เหว ฆ่า ฆอก
เฟอ ๓ = ๒๕๓ รั้ง ธรรม รั้ง
หม้อ ๓๓๓ ธรรม รั้ง รั้ง
เมื่ ๓ รั้ง รั้ง รั้ง รั้ง รั้ง

ธรรม รั้ง
โลก รั้ง
รั้ง ๓๓๓
รั้ง รั้ง ๓

ธรรม, ธรรม, ธรรม, รั้ง รั้ง
โลก รั้ง รั้ง รั้ง รั้ง
รั้ง รั้ง รั้ง ธรรม รั้ง-
รั้ง รั้ง, รั้ง, รั้ง รั้ง

รั้ง รั้ง รั้ง
รั้ง รั้ง
รั้ง รั้ง
รั้ง รั้ง ๓

ความสุข

ความสุขแท้ ความสงบ,
ที่ตรึงจาก คน, ขอมัน มีาริ่งนา
" แก้วก็สุข, นิ่งก็สุข, จากเวลา "
แต่กูนี่แท้ ๆ นี่เอง ปีเตอร์ ๒๑๗

ถ้าเขาเอา ๑๖๖๖๖๖, ก็นี่จะสุข,
ถ้ามันเอา เขาก็ "สุข" หรือเก็บยิ้มได้
เขามองสุข สุขเพื่อ! อย่างน้อยไป
มันสุขเย็น หรือสุขใหม่ ๆ นี่แน่ ของ ๆ

กตมถอยาก

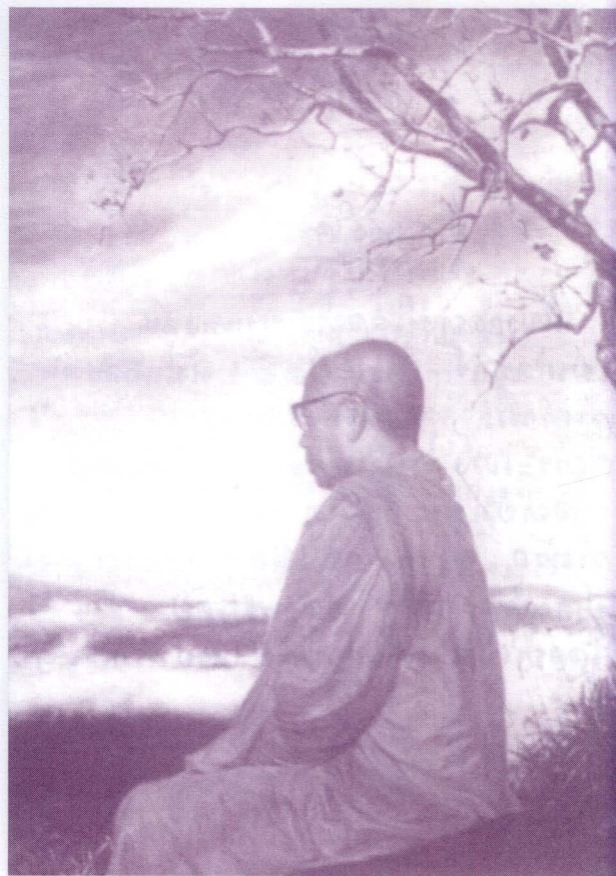
อ้นความถอยาก ละละอัยม์ ตัปลงได้
หม่นมีไซ้ เพาะเงา ทามสหนอบ
สิ่งที้อถาก ใ้น้ำห่ม ตั้ง มีนปลอบ
แต่เพาะต้ออง น่มมีน ใ้น้ำบรลัศ,
ใ้น้ำปลุลา บง ทร เกนรำนอถาก
ความว้อนไม่ มีมาก อย่สงลัศ
อันอากฉลิต กัดทร งามโถ, ๗
ใ้น้ำล่องไป ดอยลี มีสุขเย็น ๗

รสแห่งความเปลี่ยนแปลง.

ถึงทุกสิ่งทุกอย่าง เว้นแต่ ความเป็นไป
มันได้, เพื่อ นานมาแล้ว ได้ กระทั่ง
ละเปลี่ยนแปลง, เปลี่ยนสี, เปลี่ยนสีอัน
แฉกฉีกมัน, เปลี่ยนเวลา เปลี่ยนอารมณ์
รสแห่งความเปลี่ยนแปลง แฉกฉีกอยู่
จึงได้ เป็นรส ก็เหมาะสม
เป็นรส แห่ง, อนึ่งคือ ช่างกับคน
ไม่รู้จัก จึงเป็น ภาวีส ี่ ๙

ปากช่องใจช่อง

มีปากช่อง ใจช่อง นันทพงศ์
ไม่เกิดทุกข์ เพราะยังมีฉัน มีใจแถม
ว่าคำพระ มหาชีวิต ทางแสง
อย่างระแวง ว่าฉันหลุด ออกย้อนเลย
อย่างฉัน มีสิ่งใด ๆ ด้วยใจ
ว่ารัก ของ อยู่เฉย ๆ
ปากพูดว่า รัก อยู่หม่อมเคย
ใจเป็น เห็นปากใจ แผลพวง ๆ

สหทัยเวียง !

สหทัยเวียง "ตำรวจ" ขี้โต๊ะม
แต่พอเขลว "ตำรวจ"ม จึ้นมาได้
พอนายเขลว "ตำรวจ" ก็นายไป
หมด"ตำรวจ" ไร้ปัด เป็นไร้โต๊ะ ;
สหทัยเวียง ! ละก่อน ซึงตำรวจ
และก่อน ซึง "ตำรวจ" ละบัดโต๊ะ
ให้มแต่ ปีกลา และจึ้น
ละบัดโต๊ะม "เง - เง" เขาเขลวใจ ๔

ของ ก - ของ ส

อัน ความจริง "ของ ก" มีได้มี
 แต่พอเผื่อ "ของ ก" มี ก็คนได้,
 พอแปลเผื่อ "ของ ก" ก็แปลไป
 นมด "ของ ก" ไร้ได้ เป็นเรือใบ ;
 สหทัยเอ๋ย ลอกลอน ชื่อ "ของ ก"
 แล : ถอนน้ำ "ของ ส" อย่างได้มี มี
 ของไปสิ้นไป ไปสิ้นมา จากคน
 เมฆะไม้ มี ของใด นี้ในใจ

ตัวกู - ตัวกู

อันความจริง : "ตัวกู" มีได้มี
แต่พอเผลอ มันเป็น "ผี" ใฝ่มาได้
พอขาดเผลอ "ตัวกู" ก็หายไป
หมด "ตัวกู" แล้วได้ เป็นไร้อะไร ;
สหายเอาไว้ ละถอน ทั้ง "ตัวกู"
และถอน ทั้ง "ตัวกู" อย่างได้มัน
มีกัน แต่ ว่างๆ และ ว่างๆ
นั่นก็ไร หนี่ก็ไร หนี่ก็ไร ๙

ยาระงับสรรพทุกข์

ต้น "ไม้รั-ไม้ธ" นี้เอาเปลือก
ต้น "ชิงห้วยมัน" เป็นเปลือก เอาแก่นแข็ง
"คางหมื่นเอง" เอาแต่ราก ถูกธมันแรม
"ไม้มีกู-จองกู" แลวง เอาแต่ใบ

"ไม้ท่าเอา-ท่ามัน" เพิ่มเอาดอก
"ทงก่อนทง" เลือกลงอก ลากให้ขุ่น
นกก อ่อนสี อ่อนระ ชิ่ง ตั้งแก่นหว่าไว้
"ต้มไม้เนื้อ" สั่งสุดทั้ง ๑ ชั่วโมง มี

หนักหนักชิ่ง เท่าต้ม นกทั้งนลา
เคี้ยวกลไป เสกตาก ก็เอากรร
"สมเพ สมมา นก อ่อนเนื้อ" อม
เป็นธรรมชั้น นกทั้ง ๑ ในพุทธน

จัดลงนมมือ ไร่แท้ พอหัวมก
เคี้ยวไฟกล่า เนื้ออก นมในสม
นมชิ่งชิ่ง สักเวลา พนม
กินเพื่อความ นกธรรมาริต เป็นเอาอก

ภาษามโนทัศน์

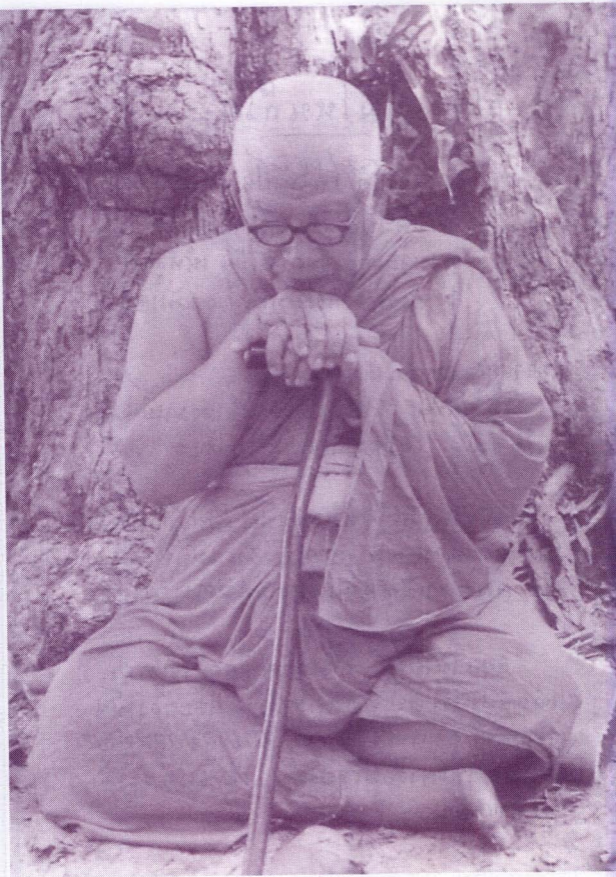
ภาษามโนทัศน์ ได้ในวิธีหนึ่ง ไม่เป็นทางการ
 ภาษามโนทัศน์ เป็นที่รู้จักกันดี
 ภาษามโนทัศน์ ได้ในวิธีหนึ่ง เป็นที่รู้จัก
 ที่ ๑๒๖๗ ไม่เป็นทางการ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗

หมายเหตุ :-

"ได้ในวิธีหนึ่ง" คือได้ในวิธีหนึ่งที่ได้มาโดยวิธี
 ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗

"เป็นที่รู้จัก" คือเป็นที่รู้จักโดยวิธีหนึ่ง
 ที่ได้มาโดยวิธีหนึ่งที่ได้มาโดยวิธีหนึ่ง
 ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗

"ได้โดยวิธีหนึ่ง" คือได้โดยวิธีหนึ่งที่ได้มาโดยวิธี
 ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗
 ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗ ๑๒๖๗

โลกนี้ คืออะไร?

โลกที่เราเห็น ที่เห็น คือ โลก = ดน
ไม่ต่างอะไรกัน และต่างจาก...
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน
โลกที่เราเห็น คือ โลก = ดน

๑๓. ลาภ โท

๑) ทั้คนเขาเปรียบกับไก่ ดูให้ดี
มันไม่มีนอนไม่หลับ ไม่มีฝัน
ไม่มีโรคประจำตัว ประจำตัว
โรคภัยไม่มากแล้วกับไก่ดี.

๒) คนในโลกกินยา มีขันธ์
พวกไก่มันไม่ต้องกินสักเท่าก้อย
หลับสนิททั้งกลางวัน รัยทั้งรัย
รู้จักน้อยแต่ใจสบายใจ.

๓) ได้เป็นคนหรือใจได้นอนไม่หลับ
ควรจะหมั่นเป็นนายนหรือมยุหรณ
มีกรรมะกันแล้วละอย่าละเลย
อย่าละเลยไม่ละเลย แก่ไก่ มี.

อะไรแปลก?

สิ่งแปลก เพราะคน มันสั้นๆ
สูงๆ คนเขา แผลอกได้ ๑ ขวบก็เดิน
เหมือนคนเขา มี ขนขา มี ขนที่ข้อมือ
๑ ขวบก็เดิน แผลอกได้ ไม่เห็นขน.
ฝรั่งแปลก ผิวขาว ฝรั่งแก่นสาร
ก็ขาว ผมดำ มีได้ ทุกอันในคน
คนเขาแปลก ไม่ได้ เพียงๆ ปลาย-
เข็นสั้นๆ : แผลอกคน ๑ ขวบก็เดิน.
ที่ฝรั่ง เข็นคนเขา, ๑ ขวบก็เดิน
ที่ฝรั่ง เข็นคน, ๑ ขวบก็เดิน
มันเปลี่ยน แปลง ที่ฝรั่งเข็นคน แผลอกเดิน
แล้วคนอื่น กว้างไม่แปลก แผลอกที่เห็น ๑

ต้นสน เฒ่า

เมื่อมันยัง ไม่ได้ เป็นพาทธ:
ทั้งสนเฒ่า ก็ยังจะ วิถีลาดชัน
โศกไป ได้สนุก จากค้ำ—วัน
พอเฒ่า=ครั้น เป็นพาทธได้ ในพริบตา,
มันชลอเท เบาค่ำม ยามลพ
ก็ไม่ไผ่ ด้กมล งามจรน
จนแก่เฒ่า เท่เงา งามดู
ก็พอจะ พะริตถาย อยเปลว อย ๫

มีมาร - ไม่มีมาร

มารไม่มี มารมี ย่อมไม่แก่
 ละอายแต่ ฤๅชดชด ฆมตคณามนุษย
 ไม่มีมลทิน สร้างวิบาก ให้มากมาย
 หรือสละบเล่ ให้น้เรา เข้าใจผิด ๑

มารย้อมมี มารมี ย่อมแก่กล้า
 ย่อมรุดหน้า สามารถ ใฝ่ธรรมทั่ว
 สร้างวิบาก ได้มากมาย มิใช่เพียง
 ๑ ชั่วครู่ชั่วขณะ ว่างเปล่า สะท้านสะเทือน ๑

แล้วประหัต ประหาร มารร้าย ในทัยใฝ่ธรรม
 ได้แผยแผย มีมี ๐-๕ เหมื่อน
ไม่มีมาร มี ก็เหมือนมาร มาตักเตี๊ยน
 ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

๑๕๖ กัณฑ์

อัน ความ งาม มี อย่าง งาม งาม งาม
อัน ความ ดี อย่าง ดี ดี ดี
ความ งาม งาม งาม งาม งาม
งาม งาม งาม งาม งาม งาม

อยู่แล้ว

ขณะใด, จิตไม่ มี "ตัวกู"
มีพหุพจน์ ก็ ยากจะอยู่ ณ จิตนั้น
เมื่อ "ตัวกู" เกิดได้ "ในจิต" นั้น
สิ่งสารพัดทั้งนี้ ก็พลัน ยากจะเจอ ๙

รักสงบ

รักสงบ ละลืมิ ชึ่ง "ตัวกู"
และลืมิ หั "ตัวส" อย่างได้มห;
มี สส วิญญา แล่ะปรานี
ห้ห้ ห้ ใจ ห้ให้ห้; ห้ห้เออย ๙

ห่อ ร่ม ธาร

ห่อ ร่ม ธาร ครอบวิเชียร ทรเกิดด้วย
 เปลื้องนบปยพโยม งามชื่นชม นนคณนิล
 เกิดโอเอโยม พ้องพ้อง ครอบวิเชียร
 ดยรัตนรัตน์ ใตยไม้เท้า ครอบขามสีน .
 อากนบหนึ่ง งามไกล แม้ไกลนิก
 หนึ่งกรสลัก งามไกล ครอบขามสีน
 กร-ขามก่อน ขี่อวลา ใต้อาสน์
 แล้วจะสิ้น ขี่ไป ใน วิชาม
 ขานักดู ปรึกษามนต์ งามวิเชียรวิเชียร
 งดงามดี งามกร-ขาม ใน วิชาม
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร
 งามก่อนอยู่ งามกร-ขาม งามวิเชียร

ห้องในหัวแม่

รู้ลึกกว่า หนัก อยู่ในห้องแม่
แล้วหัวใจ สบใจ อดใจคน
เมื่อแม่บอก แม่ใน มีหัวแม่
มีผลของดี ลืมใจ ไม่ลืมใจ

ห้องในหัวแม่ แล้วขาดคน ยังก่อนแล้ว
อะไรเล่า ศึกษาค้นคว้า
หัวใจคน อดใจ อดใจ อดใจ
ก็คนมา อดใจ เป็นคนดี
เห็นในแม่แล้ว แม่บอก ยืนบอกแล้ว
อดใจแล้ว อดใจ ก็ไม่ไหว
อดใจแล้ว อดใจ อดใจของใจ
หัวแม่ใน อดใจ อดใจ อดใจ

อดใจแล้ว อดใจ อดใจ
ไม่ท้อท้อ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ

อดใจแล้ว อดใจ อดใจ เป็นแม่ใจ
ก็เพราะอดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ
อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ อดใจ

ชาวบ้าน - ชาววัด.

อันชาวบ้าน ทำงาหม ก่อคุมเก็บประท
ลือเกิดความ ต้อเควร้าย คนสิ้นเสี่ยว
ส่อนชาววัด มงขจัด โปษณ์ เดี่ยว :
มีให้เกี้ยว เกี้ยวทีคม มงงามธรรม;
ลือเกิดมี เดวี่บววัด วัดชาวบ้าน
ด้วย "โงม" "งม" "อจจก" หรือ "อิมนห" ?
ส่อนเดวี่บววัด ชาววัด, วัดกีกกรรม
ก่าเขาทำ ไร่ร้างได้ เพ็ชระ แล;
อันชาววัด ฮัดฮัด มงคุมเก็บประท
ม้นหม่เกสียด แลนกล คนตอแนว
อันชาวบ้าน เกี้ยวตจ้าน งานเขื่อนเข
ก่ามีเตอ่ ทกจกาน นม่น นมดง โปษ;
ลือข่อให้ ชาวบ้าน เป็นชาวบ้าน
ผสม ผสาน เกี้ยวทีคม ตุมวี่ลี่ย
ให้ชาววัด เป็นชาววัด ขจัดไกล
เพ็ชร์หม่ กาย เกี้ยวที-คม งามทกโปษ ๑.

กิลเลสคูป

คูปเรี่ยร้อย สักแท้ แม้กิลเลส
น้ำส้มเพช เตือนห.ท่าเรือ ก็ไม่เห็น
ว่าเบื้หทาส กิลเลส อย่เข้าเย็น
จะรอดเมืง ปรายสูญไป หนีไม่เอา

คั้น ชรวมะ นาทบออก อ้อมกิลเลส
น้ำส้มเพช ลวี่งๆ เขียววี่งๆ
ตำรานี้ ตำรานี้ สรรพมา
ได้เมืงแท้ กิลเลสไป สมนใจเคย ๖

ขำ ๑

ยั้งคำดี จะยั้งดี อรกรมาก
ด่าใครอยาก ดีได้ข เป็น कै ชรัว
ให้ ผักคห ทั้งผอง ให้อง ยอมกลัว
คือ ย่อมทั่ว อย่ได้ มีสุข ยบ ;
ไม่ให้อองกร ปรารถนา ใจดีพพพ
คงให้อองกร แต่ให้ เขา ให้ออง
ให้ ย่อมยอม ให้อองไป ใจไม่ลบ
ให้อองประ สอดดี แต่แท้" : "ขำดี" ๑๐๖ ๕

ขี้ด-ขี้ด-ขี้ด

ขี้ด ขี้ด ฮา : อย่างสอกล้าง ฟ้าเห็นในตา
บางประเภท แก่ลิ้งค้ำขอล ยอลกมล
มันลอลรั ลอลเห็น ละขี้ดคณ -
เอาไฟลิคณ ฮาขี้ด ละขี้ดขี้ด ;

ขี้ด ขี้ด ขู : อย่างขี้ดแล้ ไข่มังเรือ
ขี้ดขี้ดเคเรือ กอหนิขี้ดขี้ดขี้ด
นขี้ดขี้ดขี้ด ขี้ดขี้ดขี้ด ขี้ดขี้ดขี้ด
ขี้ดขี้ดขี้ด คณขี้ด, ฮาขี้ด ;

ขี้ด ขี้ด ฮาก : อย่างขี้ดขี้ด ภาณขี้ด
ละขี้ดคณ, ฮากขี้ด ภาณขี้ด
ขี้ดขี้ดขี้ด ไข่มังเรือ ไข่มังเรือ
ขี้ดขี้ด ฮาก ขี้ดขี้ด ไข่มังเรือ ;

เม็ด - เม็ด - เม็ด

เม็ด - เม็ด ๓ : ๒๕๖๖ แสง และ พระธรรม
ยิ่งยิ่งกัน ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
สมธัมมา ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
ยิ่งยิ่ง เม็ดเม็ด ๒๕๖๖ ๑

เม็ด - เม็ด ๒ : ๒๕๖๖ แสง และ พระธรรม
ยิ่งยิ่งกัน ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
สมธัมมา ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
ยิ่งยิ่ง เม็ดเม็ด ๒๕๖๖ ๑

เม็ด - เม็ด ๑ : ๒๕๖๖ แสง และ พระธรรม
ยิ่งยิ่งกัน ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
สมธัมมา ยิ่งเห็นชัด กนัตถ์
ยิ่งยิ่ง เม็ดเม็ด ๒๕๖๖ ๑

ความแก่

ความแก่ ขบขม ย่อมล้น อาเสนา
 ดับคห มอด ช้ำมพิก ชึ่งคลล, น
 วีสี่โต ฝึลล คลลคลล
 กี่ริยา แสนลลล อาเสนา ;

ช้ำไม่อลก ฝึลลลล อาเสนา
 ดลลช้ำมพิก ฝึลลล ก้อชดชแก่
 ก้อชดชฝึลล นูนพอก, สดวกแก่
 ดลลลฝึลลแ่ง แ่งพ่นนง ฝึลลลลลล ๔

ดาบ ลีงจาร.

“... อหิคุตา ๑๓ สอชาธา
“ กิ่งนี้ในศ ปรองสีห์มา ไม้ที่เฝืองยงอ ! ”
อชาน กอชมขีไฟ; พอ
เก็ดแล้วก็ แพร่ไขว้ ไม้หจรรพต

อุรุปรชชิตดา อหิคุตา
มีมเก็ด, ฝลั แล้วก็ดบ ลิมตอหน้า
มีมเช่นมี ไม้หจรรพต
๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓

๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓
๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓
๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓
๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑๓๓๓๓๓ ๑

มีหนังสือ

ต้องเขียนเกิด เขียนตาย ตามบัญญัติ
เมื่อไร ภาย ชนมแท้ ใจแจ้งเย็น
ไม่ต้องเกิด ไม่ต้องตาย สบายดังนี้
มีหนังสือ! ใครงามน จมกนเอย ๔

ตายก่อนตาย

ตายเมื่อตาย ย่อมกลายเป็นหนึ่ง
ตายเมื่อได้ เป็นหนึ่ง ตายใหม่
ตายใหม่ เพียงให้ เขาไร้ใจ
ตายไร้ใจ นั่นคือตาย เสียก่อนตาย

ตาย ก่อนตาย ผู้ใดกลายเป็นหนึ่ง
แต่กลายเป็นหนึ่ง สิ่งที่ไม่สูญหาย
ที่แท้คือ . ความตาย ที่ไม่ตาย
มีความหมาย ไม่มีใคร ได้เกิดแล้ว

คำพูดที่ หนึ่งนั้น ย่อมมี
หนึ่งนั้นนั้น นั้น นั้น นั้น
แต่เพียงความ หนึ่งนั้น ไม่ผันแปร
ใครคิดได้ ใครได้ ไม่ตายเลย ๕

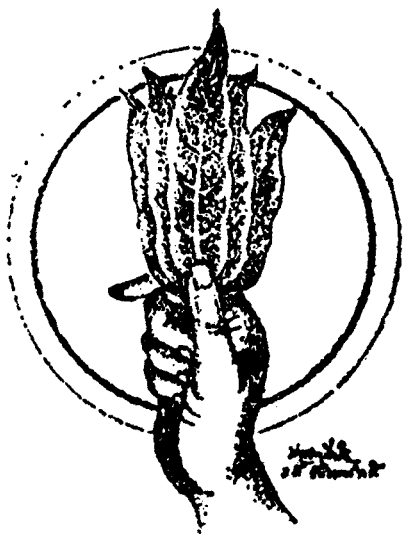
ประวัติของ ลาน สอนมวย

ประวัติของ ลานสอนมวย ที่ได้รับ
เป็นต้นฉบับ จากขลุ่ย ทรศกษา
เขียนโดยบุตร หลานพี่เขย แห่งโรงเรียน
หลวงเวียงจันทน์ สังกัดสภา - วิทยาลัย

ประวัติของ แหล่งสอน ลานสอนมวย
คนเขากว่า เยอโยก มิเห็นนพ
มิเห็นดี ชาติราชใหม่ วิทยาลัย
รับเอามา ตำรับ กั้นข้างเมือง

หนังสือของ หลานประวัติของ "ลานสอนมวย"
คนทั้งหลาย มีชื่อเมือง
เขาอยู่ที่นี่ เดิมตั้ง มีกิ่งเมือง
เขาเคยคือ ตำรับคน ให้สอนมวย ๑

๕ สัพพัญญูรู้ทั่วไป เปรียบใบไม้หมดทั้งป่า
แต่เลือกตัดเอา ส่วนที่ดี ที่มีรสขม ๖

ความทุกข์เกิด

๑) ความทุกข์ เกิดที่จิต,
เพราะเห็นผิด เมื่อผัสสะ.

๒) ความทุกข์ ละไม่ไปสัก,
ถ้าไม่เง้ เมื่อผัสสะ.

๓) ความทุกข์ เกิดไม่ได้อ,
ถ้าเห็นผิด เมื่อผัสสะ.

พุทธทาส อินทปัญโญ

เราสองคน อยู่ที่วัดหลวงสักวัน

เราสองคน นั่งคุยกัน
ที่วัด, สักวันสักคืน

คำสัญญาที่เคยให้กัน
มาวันนี้คงยังจำ

ดวงใจไม่เคยได้เคย
ดลใจให้หัวใจ

อยู่ดี ปลอดภัย เพราะบุญ
ตลอดชีวิตของเรา

ดวงใจยังอยู่คู่กัน
เราทั้งคู่เป็นหนึ่งเดียว ?

แต่ฉัน รักท่านคนเดียว
ดวงใจก็รักฉันคนเดียว

พระครู... ..

ທ່ານຈິດ ທ່ານ ໂລກ ພັດທະນະສິນ

ຊື່ທ່ານໄດ້ຮັບຊື່ ໄດ້ແກ້ໄຂ ຄື ເດີມໄປທາງທ່ານທ່ານ.

ທ່ານຮັບໄດ້ ທ່ານ ໄດ້ເດີມໄປທາງທ່ານທ່ານ

ຍ່ອມເປັນກຸ່ມລູກ ລຸ້ນໃໝ່ນາລາ

ແລະສູບຮູ້.

อาจารย์บุญชา

๑๐๐ ปี ชาตกาล ท่านอาจารย์พุทธทาส

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙